

Opinia

do ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa

(druk nr 638)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa przyjęta przez Sejm w dniu 28 sierpnia 2009 r. zmieniając ustawę z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 267, z 2006 r. Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 47, poz. 318 i Nr 115, poz. 792, z 2008 r. Nr 93, poz. 582, Nr 119, poz. 771, Nr 234, poz. 1570 i Nr 237, poz. 1654 oraz z 2009 r. Nr 22, poz. 120 i Nr 97, poz. 800), stanowi wykonanie obowiązku dostosowania systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 czerwca 2008 r. (sygn. SK 16/06). Trybunał orzekł, że art. 41 ust. 1 w/w ustawy, rozumiany w taki sposób, że w podstawie wymiaru zasiłku chorobowego nie uwzględnia się wypłaconych pracownikowi — w okresie przyjętym do jej ustalenia — składników wynagrodzenia, od których pracownik ten uiszczył składkę na ubezpieczenie chorobowe, a które nie są mu wypłacane w okresie pobierania wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wskutek choroby albo zasiłku chorobowego, jest niezgodny z art. 67 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP.

Kierując się brzmieniem sentencji wyroku, dokonano zmiany w art. 41 w ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, której celem jest zapewnienie równowagi między składnikami wynagrodzenia, od których odprowadzana jest składka na ubezpieczenie chorobowe (zgodnie z ustawą z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, Dz. U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74, z późn. zm., oraz rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania

podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, Dz. U. Nr 161, poz. 1106, z późn. zm.) a składnikami wliczanymi do podstawy wymiaru zasiłku chorobowego.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Materia uregulowana w ustawie stanowiła przedłożenie dwóch projektów, oba dotyczyły wykonania w/w orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego. Senacki projekt ustawy, był przyjęty przez Izbę w dniu 14 maja 2009 r., rządowy projekt wpłynął do Sejmu w dniu 3 czerwca 2009 r.

Oba projekty rozpatrywano wspólnie, a pierwsze czytanie odbyło się w sejmowej Komisji Polityki Społecznej i Rodziny. Komisja przyjęła przedłożenie rządowe jako projekt bazowy do prac legislacyjnych. Sprawozdanie z pracy Komisji zawiera tekst w brzmieniu uwzględniającym poprawkę doprecyzowującą terminologię.

Przedstawiona propozycja w projekcie senackim stanowi powrót do treści przepisu, który obowiązywał poprzednio tj. § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 14 lutego 1995 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru i obliczania zasiłków z ubezpieczenia społecznego (Dz. U. Nr 19, poz. 95, z późn. zm.), z wprowadzoną przez Senat modyfikacją - uwzględniającą sytuację pracowników, których pracodawcy nie są zobowiązani do tworzenia układów zbiorowych pracy ani regulaminów wynagrodzeń. W uzasadnieniu do projektu rządowego podniesiono natomiast, że analiza zakwestionowanego przez Trybunał przepisu powinna uwzględniać uregulowanie § 2 pkt 24 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz. U. Nr 161, poz. 1106, z późn. zm.).

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

Bożena Langner

Główny legislator